

[Behnke]

ordfører dengang, hr. Glistrup, den daværende regering om at tage Fremskridtspartiet med i finanslovforhandlingerne. Ingen af regeringens ministre, og mindst af alle da finansministeren, kunne dengang se en sammenhæng mellem de to forslag her og finansloven for 1989. Nu er vi jo rykket et halvt år længere frem i kalenderen, og finansministeren har fremlagt et udkast til finanslov for 1989. Derfor vil vi denne gang melde ud med et endnu større ønske om, at der bliver tale om egentlige finanslovforhandlinger, også om dette spørgsmål.

Fremskridtspartiet er ganske vist helt på linie med Skatteministerens ideologiske holdning til brugerbetaling for en lang række offentlige serviceydelser, men til forskel fra regeringspartifolkene ser vi altså en sammenhæng imellem det alt for høje skatetryk og indførelsen af brugerbetaling, gebyrer og afgifter. I dag er det sådan, at man kan få mange af de omhandlede ydelser udført uden gebyrer eller forhøjede gebyrer af den simple grund, at der via skattebilletten betales for ydelserne. Hvis regeringen, hvad der da er meget fornuftigt, vil indføre gebyrer for serviceydelser, må det betyde, at der er nogle skatteopkrævede midler, som bliver fri til andre formål. Og så skilles vandene, for her ønsker regeringen udelukkende at frigøre midlerne for at kunne bruge dem andre steder i den offentlige sektor, mens vi i Fremskridtspartiet ønsker øjeblikkelig at sende pengene retur til befolkningen i form af skattelettelser. Det troede vi egentlig også var næstformanden i partiet Venstres opfattelse, for i februar måned kunne hr. Ivar Hansen meddele, at i forbindelse med partiet Venstres udarbejdelse af et finanslovs- og sparekatalog på ca. 15 mia. kr. var der bl.a. nogle gebyrer og nogle brugerbetalinger, som betød, at befolkningen kunne få skattelettelser i en størrelsesorden af 1.000–1.500 kr. pr. familie. Nu er der ikke længere hæftet den gulerod, der hedder skattelettelser, i halen på de to lovforslag, vi behandler i dag, og på de lovforslag fra regeringen, som ellers er blevet bebudet. Nu ønsker man udelukkende at indføre gebyrerne og at indføre brugerbetalingen uden skattelettelser.

Det er muligt, at de to her behandlede forslag med gebyrer osv. kun vil kunne forhøje den skattefri bundgrænse med nogle ganske få hundrede kr., men det ville da i det mindste være et skridt i den rigtige retning, og det håber jeg

også ministeren er enig med mig i. Fremskridtspartiet vil derfor give ministeren den melding, at såfremt vi skal stemme for disse forslag, må vi have en garanti for, at det merprovenu, der kommer ind, kommer skatteyderne til gode, og en sådan garanti kan passende blive givet gennem finanslovforhandlingerne.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget om gebyrforhøjelse ved manglende overholdelse af tidsfristerne for arbejdsgivernes redegørelse vedrørende A-skat for medarbejderne. Gebyrforhøjelsen er jo ikke voldsom, fra mindst 300 kr. til mindst 500 kr. og fra højst 1.000 kr. til højst 1.100 kr., men formålet er jo ikke at få flere penge i statskassen, men at motivere de indeholdelsespligtige til at overholde tidsfristerne, og det er jo et udmærket mål at stræbe efter.

Der er også ønsket om at have ensartede gebyrer for overskridelse af frister vedrørende kildeskat- og momsindberetninger, og da disse sidste også er foreslået forhøjet, er der altså god mening i det foreliggende forslag.

Om lovforslag nr. L 16 er der det at sige, at alle de øvrige forslag, som skatteministeren bringer i sin skriftlige fremsættelse, kalder han »visse mindre justeringer samt ændringer af fortrinsvis teknisk karakter«. De omfatter mange og meget forskellige afgiftsobjekter såsom hasselnødder – og nu kunne jeg forstå på hr. Skrumsager Skau, at de skulle være iført hasser – parfume, motorcykler og alle mulige andre mærkelige ting, og det gør hele lovforslaget noget uoverskueligt. Det regner vi imidlertid med at kunne få rådet bod på i udvalget, hvor vi gennemgår detaljerne i god ro og orden.

Hvis formålet med forslaget, nemlig at få bedre overholdelse af tidsfristerne for anmeldelser til toldvæsenet og dermed nedsættelse af antallet af restancesager, kan vise sig at blive tilgodeset, skal der ikke fra radikal side lyde nogen klager over det udredningsarbejde, vi må påtage os.

Liss Gross (CD):

CD finder forslaget rimeligt. Man kan jo altid diskutere niveauet på et gebyr, men hvorom alting er, kan vi jo sige, at virksomhederne kender spillets regler. Den 10. i førstkommande